

рѣдко има потребѣжъ отъ чужды жита. Хлѣвна-та обаче тръговѣа чрѣзъ своводж-тѣ за въвозъ въ пристанища-та у Ливорно и Женевжъ получи голѣмо значеніе въ тѣхъ два градове, кон-то сѣ влагалища и пѣащи за жита что сѣ навънзъ испращать.

Въ Ливорно жигна-та мѣрка е сакз-тѣ (чубалъ), а цѣна-та му сѣ опредѣлава въ лиры флорентійскы. Разноскы-ти за стоварваніе и наплащаваніе въ избы сѣ умѣрены. Тоа градъ има прѣимущество въ подземны-ты и житны влагалища, кон-то сѣ като болинци за болны жита, за что-то като сѣ вложать въ тѣхъ по-връждани-ти жита оправатѣа.

Разноскы-ти за прѣиманіе и проданъ жита въ Ливорно сѣ тѣа что слѣдвать:

За прѣимѣреніе, за прѣѣтваніе, за стоварваніе, градско право (dritto della città) и проч. 4 солдѣн (около 1. гр.) за всако вретѣще; за меситѣа $1\frac{1}{2}$ на 0/0; за комисіонжъ 2 на 0/0 комисіона сѣ поручителство (del credere) 1 на 0/0.

Въ Женевжъ разноскы-ти за стоварваніе, за прѣимѣреніе, за градско право, за дозволеніе и проч. сѣ $1\frac{1}{4}$ отъ лирж-тѣ за всакжъ Минжъ, за меситѣа 25 сточасти за всакжъ Минжъ, комисіонжъ за проданъ и за поржчителство по 2 $1\frac{1}{2}$ на 0/0.

Неаполскы-ти жита считатѣа за отъ прѣво качество; тѣи сѣ отъ магкыи и весьма кѣлыи видъ. Хлѣвна-та тръговѣа въ Неаполь, ниѣе какъ-то и тръговѣа-та на дръвено-то масло, что-то продаваеми-ти количества сѣ часто прѣдполагателни, а купяа и проданъ става като сѣ заплаати различна-та цѣна. Мѣрка за пшеницъ е Томоло-то; цѣна-та на томоло-то опредѣлаваа по-толкова карлины. Извозъ жито е своводенъ; кога-то става сѣ иностранжъ коракъ плаща такъжъ 50 грана за всакжъ кантаръ.

§. 154. Російска хлѣвна тръговѣа. — Между мѣста-та отъ кон-то сѣ извози жито занимава прѣво мѣсто Росіа. Откъкъ Росіа распространи зѣмы-ты и по край Чръно Море,